mispäraſt mina ſeie olen tulnud. Mino ſõnum on niiſugune, et kui asja targalt ettewõttame, meie ühekorraga wäga rikaks wõime ſaada; tõeste, — teie wõite mino ſõnume läbi mito ja mito miljoni õbe rubla endale ſaada.» Seda jutu kuuldes oli mino eſimene mõtte: Marſhall on wiſt hulluks läinud; aga enne weel kui nii paljo mahti ſain mõtlemiſt pikendada, ehk temale ſõna wastata, wiskas tema kamalo täie iilgawaid kuldſoomukſid mino ette laua peale. Nüüd oli mul äkitſelt, kui oleks pikſe lõõk mind rabanud; mina paluſin imeliko lugu pikemalt äraſeletada; mis peale tema rääkis, kuida woolas weſi jõeſt paljo liiwa ja ſõmeraid wälja oli ujutanud, kui tamme eeſt kraawi notuke laiemaks oli kaewatud. Teiſel ommikul nägi tema pahemal pool jõe kaldal kõndides iilgawat tükikeſt päikeſe paistel, mis pääwa kiwiks arwas ja ſellepäraſt lugu pikemalt ei läinud läbikatſuma. Iljemine nägi tema rahwa tööd ülewaadates weel teiſi ſeſuguſi ſõmeraid liiwa ſees läikiwad, ja akas neid mahakumardades teraſemalt waatama. Üks ſuurem tük paistis iſeäranis ſädendaw, ſeda wõttis tema kätte ja tundis kohe, et ſädew ſoomus ſelge kuld oli. Siis korjas tema weel ligi kolmkümmend neiſt iilgawaiſt ſõmeriſt, ja nägi, kuda ſiin asja juures ekſituſt ei olnud. Eſiotſalt arwas tema, kas ehk wanal aeal kedagi jõekaldale kulda maha wõiks olewad matnud; aga ümberringi maapõrmu teraſemalt läbituhnides, wõis ſelgeſt äratunda, et neid kulla kibemeid igas kohas

leida oli. Nüüd oli lugu tõeste awalik; tema istus ratſa obuſe ſelga ja tõttas ſeie, mulle rõemſaid ſõnumeid kuulutama.

Peale Marſhalli jutu lõppetuſt — rääkis Sutter pikemalt — kui mina kulla proowiſt nägin, kuida ſiin mingi ekſituſt enam ei wõinud olla, läks mino imeſtamine wäga ſuureks. Mina küſiſin, kas tema ehk töömeeſtele midagi leitud kullaſt oli kuulutanud, ja kuulſin rõemoga, et kedagi inge muud ſeſt asjaſt ei teadnud, kui meie kahekeſte. Siis pidaſime üheskoos nõuu, ſeda asja ſalamahti jätta, ja läkſime teiſel ommikul wara ſaeweskile pikemalt õnne katſumu. Natukene aega enne päikeſe weerimiſt jõudſime meie õhtul ſenna, akaſime kohe mitmes paigas jõe põhja liiwa läbiſtblima, ja ſaime lühikeſe aea pärаſt kauni ulga kulda, mis liiwaſõmeratega alles ſegamine oli. Mina jäin ööſeks ſaeweskile; teiſel ommikul istuſime Marſhalliga obuste ſelga. Sõitſime tüki maad paremal pool jõekaldal ülesſe, ja leidſime ſeal igas kohas kulda, nii hästi jõe põhjas kui kallastel. Kuhu wihma ſav aeal üle kalda kerkinud weſi maa ſiſſe loiko ja prago oli teinud, ſeal leidſime kulla kibemeid tahenend loigo aſemel. Iſeäranis ſagedaſt kulda leidſime jõekallasteſt, kuſt mina noa otſaga ühe tüki kindla ſõmera wahelt wälja kangutaſin, mis ligi poolteiſt loodi kaalus. Kui iljemine ſaeweskile tagaſi jõudſime, nägime imekſpannes, kuida töömehed töö kallalt ära olid läinud, ja nüüd kõik ühes troppis

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1852